

[Rager.]

saadant Overskud som noget, den vil søge at provokere, hvis det af en eller anden Grund skulde mangle noget Aar. Men man kan naturligvis ogsaa fra pacifistisk Side sige: Ja vel, men hvis man nu f. Eks. har sagt, at der ikke maa gives et Udbytte paa mere end 6 pCt., saa opfordres Fabrikkerne, da de skal aflevere den øvrige Del af Overskuddet, til at sætte Prisen saa langt ned som muligt. Saa faar de mere at bestille, saa bliver Vaabnene billigere, saa sælges der flere af dem, saa en saadan Bestemmelse kan maaske altsaa virke paa to Maader.

Men det er den Slags Konsekvenser, som det forekommer mig, at vi i Udvalget passende kan forsøge at drøfte til Bunds. Dér vil jeg ogsaa gaa ud fra, at de Virksomheder, som det drejer sig om, vil være villige til at stille alle de Oplysninger til Disposition, som er nødvendige for, at man kan belyse Lovforslaget, og for, at man kan analysere det og drøfte dets Virkninger, og saa naturligvis ogsaa for, at der kan blive taget et fornuftmæssigt og rimeligt Hensyn til de Virksomheder, der er i Gang, under Hensyn til det principielle Krav, som Samfundet har.

Jeg skal ikke nægte, at jeg hører til dem, der i meget høj Grad ønsker, at den Vaabenproduktion, der finder Sted Verden over, efterhaanden blev i hvert Fald i nogen Grad formindsket. Om den engang kan komme til at falde bort, ved man ikke — det ærede Medlem Hr. Pürschel mente jo, at Menneskene slog hinanden ihjel i stigende Grad, og det er rigtigt, men det staaer vel ogsaa i Forbindelse med, at de Vaabeninstrumenter, som efterhaanden stilles til deres Disposition, bliver bedre og bedre egnet til det uheldige Formaal, hvortil de skabes.

Jeg kan altsaa erklære, at vi er villige til at optage en saglig Behandling af Lovforslaget i Udvalget og haaber, at Forslaget ret snart maa blive ophøjet til Lov i den Form, som man i Udvalget maatte blive enig om.

Hartel: Vi er i praktisk talt alt enige med Regeringen med Hensyn til det her fremsatte Lovforslag. Jeg hilser med stor Glæde, at Udlændinges Adgang til disse Selskaber bliver saa godt som udelukket, og at udenlandsk Kapital behandles paa samme Maade. Vi, som paa andre Omraader har taget afgjort Stilling mod at lette Adgangen for Udlændinge til Erhverv i vort Land, saa længe Forholdene er, som de faktisk foreligger, ser slet ingen Anledning til, at Udlændinge skulde have Adgang til

Fortjeneste og Indflydelse i Selskaber af den Art, som her omtales. Vi er ogsaa tilfredse med Bestemmelserne om Begrænsning af Udbyttet. Ublu Udbytter virker i Almindelighed ikke videre tiltalende, men ublu Udbytter paa et Omraade som nærværende tror jeg godt man kan sige vil virke direkte utiltalende.

Naar der tales om Udbytter givet af saadanne Selskaber over en Aarrække, vil jeg gerne, for saa vidt det drejer sig om Selskaber med en begrænset Kreds af Aktionærer, henvise til den Mulighed, der er for, at de Indtægter, der faktisk er til Stede, ikke fremtræder som direkte Udbyttedeklaration, men kommer Indehaverne til gode i Form af Tantième, forhøjede Gager, Repræsentationsudgifter, Rejser, o. s. v., saaledes at der ad Omveje er Mulighed for at fordele større Udbytter, end man efter selve Størrelsen af Overskuddet skulde formode. Jeg siger ikke dette, fordi jeg ved, hvorledes Forholdet er i dette specielle Tilfælde, men jeg nævner det som en foreliggende Mulighed.

Jeg skal da, for at bruge et Udtryk fra Bemærkningerne, sige, at jeg finder det ubetænkeligt at støtte dette Lovforslags Gennemførelse.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Lovforslag fastsætter, at der ikke maa fabrikeres Krigsmateriel uden Tilladelse af Justitsministeriet, og at Salg kun maa udøves efter Tilladelse paa Vilkaar, som fastsættes af Justitsministeren, og endvidere, at en Del af Profitten, hvis den er særlig stor, skal tilfalde Statskassen og bruges til Beskyttelse mod Følgerne af Luftangreb. Begrundelsen for, at en Del af Profitten skal tilfalde Statskassen og bruges til det angivne Formaal, maa være, at man i nogen Grad regner med, at det er de Vaaben, der er leveret, der foraarsager det, som man bagefter maa bøde paa.

Forslaget gaar ud paa, at Statskassen skal have „Dødens Købmænd“s Profit, naar denne overstiger et vist Beløb. Der skal dog først udredes Beløb baade til Administration og til Tantième, til Afskrivninger og Henlæggelser og til Udbytte til Aktionærerne, og det kan heroverfor være naturligt at spørge den højtærede Justitsminister, hvor stort et Beløb der kan tænkes at skulle udbetales i Tantième, før Staten skal have Overskud, om man i det hele taget kan betragte dette som værende et Arbejdsvederlag, og hvor stort et Udbytte det er Meningen, at Aktionærerne skal have. Der er ogsaa Grund til at an-